

UPPSALA MISSIONSFÖRSAMLINGS

Dec/jan/
feb

MÅNADSBLAD 4/16

*tänd hoppets ljus
tänd kärlekens ljus*

Gåva och utmaning

Ledare

Att få vara människa är en fantastisk gåva. Och tänk, varje människa är en unik Guds skapelse i denna värld.

Vem har inte förundrats över det nyfödda barnet, så litet och hjälplöst, och totalt beroende av en omhändertagande omgivning, ömtåligt och skört, men ändå en hel, fullt utvecklad människa?

Kanske är det svårare att se Guds avbild i en tilltufsad människa som kämpat sig genom tillvaron och inte alltid ser ut och betar sig som omgivningen förväntar sig.

Jesus utmanade makten och traditionerna när han lät sig födas som ett hjälplöst litet människobarn på flykt. Som vuxen vågade han ifrågasätta det enkla och bekväma. Han utmanar oss att se bortom vår egen bekvämlighet och möta olikheterna, ibland kanske det okända.

Jag tänker att det viktigaste vi gör, gör vi i relation med ett öppet sinne. Att se att alla människor har något att ge, så kan vi ibland få vara hjälpare och en annan gång mottagare. Att få ta del av andra människooöden, kulturer och liv är en fantastisk resa för alla som vill och vågar.

Vi får möjlighet att på många olika sätt tjäna Gud och våra medmänniskor genom att använda våra gåvor, vår lust och glädje till att göra livet lite lättare för någon annan.

Församlingen får vara Guds verkstad här på jorden, där det pågår ett gott arbete hela tiden. Det är inte allt vi ser och hör, men alla delarna är viktiga för helheten. Glädjen finns i att vi tillsammans får gestalta Guds kärlek till våra medmänniskor i ett sammanhang där alla räknas med och är viktiga.

Nu får vi återigen påminnas om julens under med en frälsare som kom till oss i barnets gestalt. Vi får fira detta med sång, ljus, glädje och en värmande gemenskap – vara rädda om varandra!

Lillemor Bränn

Jul, jul – strålande jul!

Nu är den på gång igen. Äntligen tycker en del av oss, andra av oss känner frustration och oro inför många krav som ställs både av oss själva och andra. Jag älskar julen – inte bara för att det blir tillåtet att stanna upp en stund extra och tända många ljus utan också för att jag påminns om Guds närvaro i mitt liv.

På den tiden beslutade kejsar Augustus att en folkräkning skulle genomföras då alla skulle skattskrivas. Josef och Maria, som nu var höggravid, gav sig därför iväg från Nasaret till Betlehem för att skattskriva sig.

Det var en resa på 156 km enligt dagens beräkningar. Där i Betlehem föddes Jesus och stor uppståndelse uppstod, både bland människor och änglar. Händelsen var så stor att kung Herodes blir livrädd för att detta lilla barn skulle ta makten ifrån honom.

Josef, Maria och Jesusbarnet blev en flyktingfamilj och fick genomföra en lång vandring över berg och dal för att hitta en fristad i Egypten. När kung Herodes var död kunde familjen återvända hem. Jesus växte upp i Nasaret för att vid 30 års ålder gå in i sitt uppdrag – att förkunna tro, hopp och kärlek.

Drivkraften att överleva, att klara sig undan maktmänniskor, som endast ser till sig och sitt, har funnits i hela människans historia. Folkvandringen fortsätter för kvinnor och män, för vilsna tonåringar och små barn, som längtar efter en plats att leva sina liv i fred och frihet. Vi människor – var vi än bor eller vart vi än är på väg – längtar efter gemenskap, efter att få ta ansvar och utvecklas tillsammans med andra. *Gud, ge oss TRO, HOPP och KÄRLEK!*

Lotta Thordson

*Förunderligt och märkligt
omöjligt att förstå,
men dock så ljust och verkligt
och ljuvt att tänka på:
inunder öppen himmel
på bädd av strå och blad
du finner, Herre Jesus,
din första vilostad.*

N F S Grundtvig

Summa summarum

För tio år och femtio Månadsblad sedan började den gamle samfundsledaren Paul Petter Waldenström att komma till tals igen. Länges hade han stått tyst på sin piedestal en trappa upp, dit han flyttades från den gamla Missionskyrkan på Kungsgatan 16. På sätt och vis fick han då komma tillbaka till kvarteret Toven, där allt en gång började, nämligen med Uppsala stads missionsförening som firade gudstjänst i Waldenströms anda i Prinsens skola vid Dragarbrunnsgatan.

PW var en orädd och frispråkig samfundsledare och dessutom icke utan humor. Detta har varit redaktören till stor hjälp när det gällt att få honom att fälla lämpliga kommentarer till dagsfärska texter. Men en gång för alla försäkras nu härmed att ryktena om att redaktören själv formulerat de yttranden han lagt i munnen på PW är betydligt överdrivna – för att inte säga helt falska.

PW var en flitig skribent. Hans många och långa resor lämnade spår efter sig i form av omfattande skildringar från Kina, Nordamerika och Det Heliga Landet. I dessa har han samlat och kommenterat sina upplevelser, ofta med skarpa och självironi i formuleringarna. Han ville inte bli betraktad som märkvärdig: *"Både jag och min hustru tycka bäst om att vi gör så lite väsen av oss som möjligt."*

Men från Kina berättar PW att han inte kunde styra över allt som hände: *"Där på stranden måste vi stiga i bärstolar. Jag menade, att vi väl kunde gå till fots. Men det gick inte an. Missionens anseende fordrade, att vi*

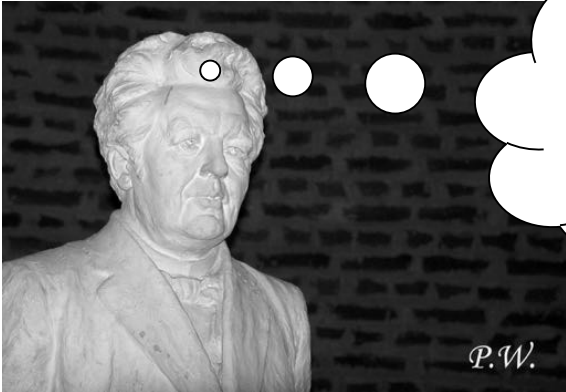
läto bära oss." – *"De män, som buro mig, förklarade, att jag var så tung, att de icke orkade åtaga sig att bära mig så långt, som de skulle."*

Under sina resor i Sverige mötte PW ofta vad han tyckte var en överdriven respekt för hans person, inte minst när det gällde maten. *"O, vad de vilja packa i mig mat och kaffe."* – *"Koka mig en ordentlig vattgröt; det är kalas för mig."* – *"Stek upp vad som blir över av gröten."*

PW:s frispråkighet kunde ibland skapa oreda även i fromma kretsar. Från sin resa i Österland berättar han att mat och dryck inte alltid höll de bästa hygieniska mått. Kort sagt, han blev magsjuk. Och han visste vad han skulle skylla på: *"Vad jag ångrat efter min resa är icke att jag drack för mycket vin, utan att jag drack för mycket vatten. Det är alls icke sagt, att vatten under alla förhållanden är hälsosamt att dricka."* Det var ord som nykterhetsrörelsen tyckte att PW kunde ha hållit inne med.

Redaktören kan inte annat än undra hur dåtidens journalister klarade av att intervjua PW. Lätt kan det inte ha varit. Kanske ligger svaret i pratbubblan nedan. Och på så sätt får Paul Petter Waldenström – nu liksom så ofta då – sista ordet.

Göran Almlöf

Varför PW inte låter sig intervjuas? Jo, ser ni, PW skriver själv, även om sig själv.

Kallelse till årsmöte och församlingsmöte

Församlingen kallas härmed till församlingsmöte om i huvudsak ekonomifrågor söndagen den 5 februari 2017 kl. 12.30 i Missionskyrkan.

Samtidigt kallar styrelsen församlingen till årsmötet som äger rum söndagen den 19 mars kl. 13.00, 2017, i Missionskyrkan. Alla medlemmar är varmt välkomna!

Våra stadgar säger att *"Förslag för behandling i församlingsmöte kan lämnas av medlem till styrelsen senast en vecka före mötet, till årsmöte senast två veckor före."* Förslagen lämnas skriftligen i styrelsens postfack, i Missionskyrkan, eller per mail till ordföranden nqt@mail.nu.

*Kjell-Åke Nordquist
Ordförande*

Ny häktesdiakon i Uppsala

Magda Hane har tillsatts på tjänsten som häktesdiakon och kommer att börja sin tjänst på 40% i samband med nyåret. Hon installeras i gudstjänsten den 29 januari och presenteras i samband med kyrkkaffet. Uppsala missionsförsamling kommer vara lokal arbetsgivare.

Magda kommer närmast från en tjänst som diakon i Rodenkyrkan, Norrtälje.

Lasse Vallmoss

Att förlora en närstående

Att förlora en närstående är omvälvande och ofta smärtsamt. I sorgen ska mycket praktiskt tas om hand och det är lätt att känna sig vilsen. Vi bjuder in till tre träffar på temat där den sista som handlar om sorgen också ger vägledning i att hantera sin egen sorg och att bemöta andra i sorg på ett bra sätt. Samlingarna sker i Missionskyrkan tre tisdagar 2017 klockan 15.00 – 16.30. Ingen anmälan. Fika finns att köpa i vårt kafé som stänger kl. 15.00. Kontakter: Diakon Ulla-Britt Andersson och pastor Karolina Berneheim.

31/1 Praktiskt och juridiskt. Vad kan man tänka på i förväg inför sin egen och anhörigs bortgång? Vad gör man när en närstående gått bort? Besök från en begravningsbyrå.

7/2 Begravningsgudstjänst och minnesstund. Vad bistår församlingen med? Vad betyder de olika momenten i begravningsgudstjänsten? Diakon Ulla-Britt Andersson och pastor Karolina Berneheim.

14/2 Sorg och att sörja. Vad gör sorgen med oss? Hur bemöter vi människor i sorg? Besök av Sjukhuskyrkan.

*Diakon Ulla-Britt Andersson
Pastor Karolina Berneheim.*

Julöppet hus också i år!

Vill du bidra till gemenskapen kring julgröten? Det behövs många händer och röster!

Julöppet hus har vi mellan den 26 och 30 december kl. 18 – 21. På nyårsafton öppnar vi kl. 15 och avslutar med nyårsbön kl. 18.

Vill du hjälpa till, anteckna dig på listan vid värdbordet eller ring Ann-Britt Holmberg tel. 25 52 64 eller 0708-25 52 64. Du kan också ta kontakt med vår diakon Ulla-Britt Andersson, 10 00 36 eller 0708-33 97 73.

Ulla Britt Andersson, diakon

Rum för tro och tvivel

Tiden mellan jul och påsk är bibelläsningstid. Våren 2017 går vi över till det fjärde evangeliet. Det vi där kan läsa om Jesus avviker i rätt hög grad från de tre första evangeliernas grepp om ämnet. Evangelium enligt Johannes är särpräglad, underfundigt, djupsinnigt, meditativt och högstämt. Det har en kristologi, *lära om Kristus*, som svårligen kan överbjudas. Tonen anas redan i inledningen: *I begynnelsen fanns ordet /.../ allt blev till genom det.* Den som inträder i vårt kyrkorum passerar rakt under den johanneiska teologins oerhörda ut-saga *Gud är kärlek.*

Gamla och nya deltagare hälsas välkomna. Den som tidigare känner till Johannesevangeliet kommer att läsa det med nya ögon (*re-lectura*). Den som för första gången läser det får bereda sig på sitt livs chock!

Vi möts onsdagar kl. 13.30 – 15.00 med början den 1 februari.

Anders Gustafsson Lasse Vallmoss

En flyktings berättelse

Fem söndagar i oktober fick vi i Missionskyrkan under gudstjänsttid lyssna till korta berättelser från ungdomar som på olika sätt och från olika länder tagit sin tillflykt till vårt land. Några av dem känner vi från vårt språkkafé, andra kontakter förmedlades av NybyVision eller genom församlingen på annat sätt. På nyligen inlärd svenska och med stort allvar gav oss dessa ungdomar en inblick i en annan verklighet. För alla dem som inte fick tillfälle att höra dessa berättelser återger vi dem nu i skrift, varsamt redigerade. Varmt tack säger vi till Kamal, Lazkin, Mustafa, Ahlam, Hadi, Hamid och Sadegh.

Kamals berättelse

Jag heter Kamal Alami. Jag är en afghansk kille. Jag är 16 år. Jag har varit i Sverige i 10 månader. Jag reste från Afghanistan till Iran för 2 år sedan. I Iran måste jag jobba mycket med att bygga hus. Vi gjorde tak, golv och väggar. Det var mycket svårt och mycket tungt och väldigt kallt, -15° på vintern. På sommaren började min svåra resa till Europa. Där var mest problem mellan Iran och Turkiet för att på vägen finns IS och tjuvar och iransk polis. De är alla stora problem för afghanska flyktingar.

En gång när vi var i bergen mellan Iran och Turkiet kom 3 iranska poliser och började skjuta mot oss. Det var mörkt men jag såg att en afghansk kille blev skjuten. Vi började springa och vi klarade oss den gången och flera andra gånger när samma sak hände. Men för en månad sen hörde jag att Sverige och Afghanistan bestämt att alla afghanska flyktingar ska skickas till Afghanistan. Som alla vet är Afghanistan mycket osäkert. Varje dag dör människor av bomber. Presidenten kan inte ge skydd till sitt folk. Jag blir ledsen när jag tänker på det. Jag vill stanna. Hoppas det går. Tack för att jag fick berätta!

Lazkins berättelse

Jag heter Lazkin Youssuf. Jag är 20 år gammal och jag är från Aleppo i Syrien. Jag kom till Sverige i december förra året, jag bor med min pappa nu.

Jag har tre systrar, min lilla syster är 7 år, mellansystern är 16 år och den äldre är 17 år gammal, de bor med min mamma fortfarande i Syrien. Min pappa fick permanent uppehålls-

tillstånd och han har ansökt om återförening för min familj. Vi har bokat ett möte på Svenska ambassaden i Turkiet för intervju i december.

Tyvärr det är nästan omöjligt att resa till Turkiet nu som en följd av de visumkrav som ålagts syrier. Jag och min pappa är rädda för att min familj lever i en svår situation, ensam.

Mustafas berättelse

Min pappa var bussförare mellan Kandahar och Kabul. En dag åkte han till Kabul och kom inte tillbaka. Han körde på en mina. Efter min pappas död fick min mor och jag börja jobba. Min mor hemma och jag ute. När talibanerna tog Afghanistan införde de sharia-lagar. De säger att det är baserat på Koranen, men alla vet att det inte är rätt. Flickor över 8 års ålder får inte gå i skolan och yngre än 8 år får dom bara lära sig om Koranen. På grund av det var jag tvungen att skjutsa min syster till skolan och hem i två år och det var en stor risk för mig och för henne. Kvinnor får inte vara utomhus om de inte har sällskap av en man och därför fick jag följa med min mamma hela tiden.

Men varför kom jag ensam till Sverige och lämnade min familj? Det beror på olika saker. Vi hade inte pengar för att alla i familjen skulle kunna resa. Att resa var alltför farligt för hela familjen. Jag var mest utomhus och talibanerna letar efter ungdomar och vill att dom ska arbeta med dem, annars dödar de oss inom en vecka. Och min mor var rädd att talibanerna skulle ta mig när jag var ute. Hon var orolig. Hon bestämde att jag måste åka. Afghanistan är inte ett tryggt land.

Ahlams berättelse
Jag heter Ahlam Zaraq och jag är palestiniert från Syrien så jag föddes som flykting. Då jag är konstnär väljer jag att teckna flyktingen med färgen ”grå”, som alltid befinner sig mellan två färger, nämligen ”vit” och ”svart”. Jag är alltid mellan två kanter och försöker nå en av dem för att på så sätt bli en bro.

Jag är här i Missionskyrkan på Tacksägelsedagen för att tala till er och hjälpa er att tänka

*Ahlam Zaraq, Borders – Gränser.
Återges monokromt med konstnärns tillåtelse.*

lite utanför boxen och se detta tunga, svåra ord *flykting* – som en gåva. Och jag tackar min Gud för det, för jag ser mig själv som en blandning av två olika platser och två olika kulturer, något som hjälper mig att se hur lika människor egentligen är även om vi har olika bakgrund. Vi är alla en del av mänskligheten.

Hadis berättelse

När jag reste från Kabul var jag tillsammans med en familj, en pappa med två döttrar. Vi kände inte varandra förut, men vi träffades före resan. Vi åkte buss till gränsen till Iran. Vi måste vänta tills det blev mörkt. Vi väntade i ett hus utan fönster, dörrar och vatten.

Det var många som väntade där. Familjer med barn, unga och gamla. Jag vet inte vid vilken tid en person ropade på oss. Han hade med sig en stege som han ställde mot en mur. Vi klättrade upp på muren, men på andra sidan måste vi hoppa ner. Det var 5 – 6 meter högt. Nedanför fanns det tygrullar för att hjälpa oss. Man kastade ner barnen. Det fanns en stor risk att polisen skulle se oss och då skulle de skjuta och döda oss.

Vi hade tur. De såg oss inte.

Hamids berättelse

Idag är jag här för att säga att vi afghaner älskar Afghanistan lika mycket som vi älskar vår egen mor. Jag vill fråga er: Vem av er skulle tänka sig lämna sin mamma för alltid? Ingen av er. Bara en person som är i fara och inte vill dö kan lämna sin mamma.

Vi afghaner, speciellt vi hazara-folket, har varit utsatta av den fascistiska regimen och lidit oerhört mycket. Bara de senaste två månaderna har 400 hazarer mördats på olika sätt av både talibanerna och kuchi-folket. Bland annat har de halshuggit flera hazarer i Jalriz-området, rövat bort många hazar-studenter för att sedan lämna tillbaka deras döda kroppar. De har anfällt flera platser där religiösa högtider hölls av hazarer och de mördade många av dem. Såna brott begås mot hazarer dagligen i Afghanistan. Jag ber svenska folket stötta oss och hjälpa oss att stanna i Sverige. Vi är inte här för att förstöra och göra Sverige till ett otryggt land utan vi är här för att bygga Sveriges framtid, precis som vi byggde upp Iran. Vi är här för att leva och leva i fred och frihet.

Tänd ett ljus!

Nu kan du vara med och stödja matpaket till syriska flyktingar inom landet och i läger i Libanon. Du kan också stödja sjuk- och hälsovård i Kongo-Brazzaville. Hjälpen ges genom våra systerkyrkor i länderna.

Själv har jag haft turen att stanna i Sverige. Jag är tacksam för att Sverige har gett mig den här chansen och jag kommer att använda den på bästa sätt.

Samtidigt tänker jag varje dag på mina kompisar som fått negativt svar från Migrationsverket och jag mår mycket dåligt på grund av detta. Jag vet hur deras liv kommer att bli om de utvisas till Afghanistan. Jag har mycket att säga, tyvärr räcker inte tiden för allt. Slutligen vill jag tacka er för att ni har lyssnat på mig.

Sadeghs berättelse

När jag var 13 år gammal åkte min pappa till Afghanistan och kom aldrig mer tillbaka. Då fick jag ta över ansvaret för familjen. Jag började ett jobb som byggnadsarbetare. Det var jättejobbigt, ett kämpigt arbete. På dagarna var det jobb och när kvällen kom gick jag hem. Min familj var ledsen att se mig arbeta så hårt för att min pappa inte var där. Utan pappa hade vi det jättetufft.

Under 6 månader efter det att min pappa lämnade oss var jag olycklig och kände hopplöshet. Jag hade ingen framtid. Då försökte jag göra självmord och jag skadade mina armar, men jag överlevde. Jag svimmade och jag vaknade upp på sjukhuset. Läkaren på sjukhuset sa till mig att jag måste vila i 3 veckor.

Då var jag hemma med min familj. Jag såg att min familj jobbade hemma, de försökte tjäna pengar. Men efter två veckor tog pengarna slut, så min mamma lånade pengar från vår granne. Jag skämdes över det jag gjorde, att min mamma gick och lånade pengar hos grannen men jag tänkte att jag måste vara stark för min familj så jag kan försörja dem på alla sätt. Men det betyder att jag missade många mål som jag hade, som att plugga, ha ett bra liv, en lycklig familj och så vidare.

Jag blev som en robot att mitt mål vara att arbeta hårt för att försörja familjen. En dag av mitt liv!

Vi tänder ljus genom dessa gåvor. Du kan lämna din gåva i kyrkan under december – januari. Då får du ett gåvobevis på 200: - som du kan ge till familj och vänner.

Lasse Vallmoss

Tre omvälvande år med Diakonia i Sydafrika

– Vill ni komma till Diakonias kontor och prata om en tjänst i Sydafrika som inte kan utannonseras? Det var Diakonias Afrikasekreterare Margaret Bäckman som i februari 1991 ringde och rakt på sak ställde frågan till Annika och Erik Lysén.

Helt överrumplande kom den väl inte. Annika och Erik – numera medlemmar i Uppsala missionsförsamling – höll på att avsluta sina studier i internationell ekonomi, när de under en resa till Zimbabwe träffade en svensk, som trots sanktionerna mot Sydafrikas apartheidregim var stationerad i Port Elizabeth. En kryptisk person, tyckte Annika och Erik.

Efter ett par dagar kröp det fram att denne man, Ulf Södahl, sedan fyra år var representant för Diakonia. Arbetet var hemligt – därav hans svårtydda beteende. Till sommaren 1991 skulle Södahls tjänst besättas med nya medarbetare, förklarade han. Jag har fått förtroende för er. Är det OK att jag tipsar Diakonia-kontoret?

– I februari 1991 träffade vi så Margaret Bäckman och Karl-Axel Elmquist på Diakonia-kontoret, berättar Erik. Vi tänkte först att vi var alldeles för unga. Det skulle bli vårt första jobb. Inte klokt – men varför inte? Tänk att få vara med där!

Både Annika och Erik fanns vid det laget med i rekryteringsprocessen till diplomatutbildningen på UD och var bland dem som skulle bli intervjuade.

– Men vi hoppade av, ringde Margaret Bäckman och tackade ja. Kanske måste det gå till på det här viset, när omständigheterna är speciella, kommenterar Erik.

Ny miljö, nya roller, nya möten...

Annika och Erik reste ut i juli 1991. För att kunna få arbetstillstånd i Sydafrika var de officiellt kopplade till New World Foundation. Men det egentliga uppdraget var att fortsätta med det stöd som Hanne och Ulf Södahl hade kanaliserat till Diakonias partnerorganisationer.

Redan från början inom Frikyrkan hjälper, senare Diakonia, var den bärande tanken för arbetet, att människor på plats vet bäst hur biståndsarbete bör bedrivas.

Till att börja med reste Annika och Erik runt och skaffade sig en bild av de olika partnerorganisationerna för att kunna rapportera hem till Diakonia. På basis av dessa besök skrevs avtal och efter godkänd rapportering fick Diakonia grönt ljus att betala ut anslagen. Det tog sin rundliga tid, eftersom några organisationer fanns i Moçambique och i Namibia.

Diakonia blir officiellt i Sydafrika

– Redan under det första året märkte vi att en öppning var på gång i samhället, förklarar Erik. Sedan Mandela frigivits i februari 1990, hade presidenten F.W. de Klerk räckt ut en hand och man började förhandla om det nya Sydafrika.

Gradvis öppnades samhället upp. Redan efter ett halvår tog man beslutet att gå ut officiellt med Diakonia i Sydafrika. Det skulle innebära en stark förändring i det nya Sydafrika bort från apartheid.

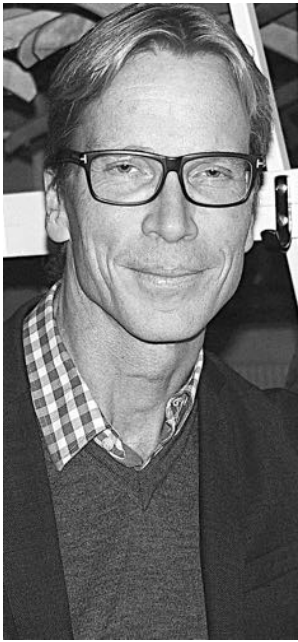
– Vi skulle inte längre behöva vara så hemlighetsfulla och det skulle bli lättare att arbeta, förklarar Erik.

Ändå var det så att telefonen var buggad och de avlyssnades under de första sex månaderna.

– Hela tiden inträffade det incidenter, kommenterar Erik. Det var ett fantastiskt arbete men samtidigt förenat med risker. Tänk att komma från Sverige och vara 25 år och så hamna i den här typen av sammanhang. Det var omvälvande – minst sagt. Men vi hade varann...

Om detta vill vi berätta...

Det visade sig tidigt att många av de sydafrikaner som Lyséns träffade nu började öppna sig och gick med på att bli intervjuade. Det tidigare slutna samhället hade skapat ett uppdämt kollektivt behov av få berätta om vad man hade gått igenom under apartheid, om hur absurd livet hade varit och om vilka drömmar man

har jag förstått att det är fel och att vi måste lära varandra att lita på oss själva som fullvärdiga människor.”

I Rachel Norborg-Jerkebys bok *I livets tjänst Om Diakonia 40 år* berättas hur Annika och Erik tidigt under sitt uppdrag i Sydafrika mötte Jotham Myaka i en känsloladdad symbolhandling. Ulf Södahl hade lovat Jotham att ta med en ansökan hem till Sverige om bidrag till projektet i Muden. Ansökan beviljades. Nu skulle efterträdarna Erik och Annika Lysén komma till Muden. De kom och man möttes under ett träd. De läste Psalm 127 tillsammans och Lyséns överlämnade det första avtalet om anslaget från Diakonia.

Nästan som en Kristusgestalt

– Jotham Myaka var och är fortfarande en stor inspiration i våra liv. Vi var unga, han bara fem år äldre, och vi lärde oss mycket av honom. Han var nästan som en Kristusgestalt. Det fanns inget ont i den mannen. Han var en fantastisk ledare och ett stort föredöme.

hade varit tvungen att hålla tillbaka men som man nu vågade börja släppa fram. Mandela var fri, och bannlysningen av ANC hade upphävts. Nu kunde man verka fritt inför ett kommande val. Men det tog ändå hela tre år, innan man efter förhandlingar kunde komma överens om hur dessa val skulle gå till.

– När vi märkte denna önskan hos människor att få berätta, kände vi att vi ville starta ett skrivprojekt och talade med Karl-Axel Elmquist, Raket Norborg och Magnus Stenberg om detta. Annika har en utbildning från journalisthögskolan och hade dessutom arbetat som journalist. Vi kände oss motiverade och fick klartecken. Det är bakgrunden till boken *Jotham, den rättslöse lantarbetarens son och nio andra livsporträtt i Sydafrika* som gavs ut av Diakonia 1993.

”Vi måste lita på oss själva”

Jotham Myaka stod i spetsen för organisationen *Zimbambeleni – Gör det själv!* – som grundades 1990 och bl a stödde dem som ville utnyttja sin rätt att köpa tillbaka den mark som de vita konfiskerat. Diakonias stöd var helt avgörande för att man skulle lyckas. Så här tänkte Jotham: *”När vi växte upp fick det vita samhället oss att tro att vi är mindre värda och att vi inte duger något till. Genom att utbilda mig*

Inget kan mäta sig med detta

Det märks tydligt under vårt samtal att minnena ännu så här 25 år efteråt lever starka och detaljerade. Idag arbetar Erik som internationell chef på Svenska kyrkan och Annika har arbetat för SIDA sedan 1998, just nu stationerad på ambassaden i Lusaka, Zambia.

– Våra tre år i Sydafrika på 90-talet är de mest betydelsefulla inte bara i vårt yrkesliv utan även på ett mänskligt plan. säger Erik. Det gäller också utifrån vår kristna tro och den koppling mellan tro och handling för medmänniskor och mot apartheid, som präglade många av de vänner vi lärde känna i Sydafrika. Det är en mycket märklig situation, att en av de mest värdefulla erfarenheterna i arbetslivet fick vi under våra första tre yrkesverksamma år för Diakonia i Sydafrika. Då kulminerade det stora! Efter det finns det aldrig någonting som kan mäta sig med detta. Vi är tacksamma på ett personligt plan att Diakonia tog risken att sända ut oss, två unga 25-åringar, till det våldsdrabbade Sydafrika.

Göran Almlöf lyssnade och skrev

Mer än 1000 Rand

Det regnar när vi anländer till Mzinyathi. Bussen slirar till i det våta gruset på väggkanten och vi släpps av för att själva ta oss upp längs vägen till det gulrappade meto-distkapellet på höjden. Det rödleriga regnvattnet strömmar i hjulspåren men jag föredrar att bli blöt i gräset vid sidan om. Där är vattnet i alla fall rent.

Vi besöker ett kvinnoprojekt fyra mil från Durban, där *Diakonia Council Centre* driver ett arbete för ekonomisk och social rättvisa.

– Vi vill hjälpa kvinnorna ur deras arbetslöshet genom att införliva den här gruppen i våra hjärtan och stödja dem med kärlek, säger Cyril Mandla, som är vår informatör.

På samma bänk som jag sitter Daphne. Ja, jag vet inte då vad hon heter, inte heller att hon har man och tre barn. Jag tar fram min kamera och frågar med en gest om jag får ta en bild. Hon ler, tittar in i kameran. Hennes blick är lugn, hennes drag vackra.

Vi börjar samtala. Hon skriver sitt namn i min anteckningsbok, Daphne Goba 42.

– Jag bor här i Mzinyathi, säger hon. Men

jag är född i Dundee i KwaZulu-provinsen. Det ligger långt härifrån. Jag sökte arbete och hamnade här. Och så träffade jag min man Leonard. Han är 54 år och väktare. Vi har tre barn.

Daphne märks, en stilig kvinna, ”traditionellt byggd”, som det numera heter. Hon har tillsammans med sina medsystrar dukat upp pärlarbeten, smycken och kjolar och förhoppningen att få dem sålda är påtaglig.

– Min mellanpojke Mzwandile är tretton år. Han går i skolan men har svårt med att läsa och räkna. Han behöver mycket hjälp.

Hennes röst blir dämpad. Smärtan över sonens handikapp gör sig påmind. Vi sitter tysta en stund.

– Min yngste, Sincelo, är nio. Han drömmer om att bli polis. ’Och då’, brukar han säga, ’ska jag se efter dej, mamma. Dej och pappa.’

Vad har då Diakonias arbete i Mzinyathi betytt för Daphne?

– Det har förändrat mitt liv helt och hållet. Tänk att få träffas och arbeta ihop, att göra saker med våra egna händer och samtidigt kunna tjäna pengar. Det innebär en stor förändring för oss alla. Vi är inte hungriga längre. Och tänk, vi har mer än tusen rand tillsammans. Nu har barnen vad de behöver för sin skolgång. Skolavgiften är betald. Och jag har köpt skor åt dem...

I dörren vänder jag mig om och ser Daphne. Borta på borden ligger några pärlarbeten ännu kvar – oköpta. Daphne dansar med ett band av pärlor runt höfterna. Hon är glad men frågar sig nog varför hennes europeiska systrar inte ville köpa just höftbandet med de många pärlorna. Dansar de aldrig?

Göran Almlöf

Texten skrevs för Månadsbladet 1/2008 efter en resa med Diakonia i Sydafrika

Diakonia 50 år

Frikyrkan hjälper-kommittén inom nuv. Sveriges Frikyrkoråd bildades 1966 och bytte 1984 namn till Diakonia. Huvudmän är Equmeniakyrkan och Svenska Alliansmissionen. Diakonia stöder människor i fattigdom, nöd och förtryck oavsett deras tro, etnicitet eller kön.

Läs mer på www.diakonia.se

Orgeldag till förmån för flygelinsamlingen

Lördagen den 4 februari arrangerar musikrådet en orgeldag till förmån för den pågående flygelinsamlingen. Två orgelkonserter, ett spännande samtal om musiken, musikern och den musikaliska hjärnan samt psalmallsång med ackompanjemang av ett antal Uppsalaorganister fyller hela lördagen och det lovar att bli spännande upplevelser.

Dessutom kommer professor Hans Fagius att erbjuda intresserade organister masterclass-undervisning på fredag kväll kl. 18.00 – 22.00. Lyssnare är välkomna att ta plats i kyrkbänkarna.

Hans Fagius är välkänd för oss i Uppsala Missionsförsamling. Redan när orgeln beställdes, byggdes och fick sin plats i kyrkan fanns han med som kontrollant och var dessutom ansvarig för orgelns disposition tillsammans med orgelbyggaren Nils-Olof Berg.

Hans Fagius satt på orgelpallen vid invigningen den 12 maj 1985. Här citeras några rader ur hans beskrivning av den nya orgeln:

”Intonationen är utsökt med en uppseende-väckande varm, fyllig och sjungande klang. /.../ Skönheten i denna principal- och flöjtklang är något helt unikt. Uppsala Missionsförsamling har med denna orgel fått ett instrument med nära nog sensationella konstnärliga kvaliteter.”

Orgeldagen inleds kl. 11.00 med orgelkonsert av professor Hans Fagius. På eftermiddagen kl.

13.30 följer ett samtal mellan bröderna Jan och Hans Fagius m. fl. om *Musiken, musikern och den musikaliska hjärnan*.

Vi sjunger psalmer är rubriken för en samling med fri entré, då vi alla får medverka ackompanjerade av ett antal Uppsalaorganister.

Dagen avslutas med en orgelkonsert av diplomorganist Ligita Sneibe. Entréavgift till konserterna är 100 kronor styck. Samtalet ingår.

100 år

Ingrid Gustafsson fyller 100 år den 16 januari 2017. Ingrid är medlem i Uppsala Missionsförsamling sedan 1955. Hon har varit aktiv i församlingen och starkt bidragit till musikalivet i kyrkan. Som ung avlade hon högre organistexamen och spelade flitigt till kör och församling. Långt upp i åren har hon spelat vid andakter på serviceboenden i Uppsala.

Vi känner tacksamhet för att Ingrid finns i vår gemenskap och vill gratulera och önska Guds välsignelse till vår 100-åring.

Vid gudstjänsten i Missionskyrkan den 15 januari medverkar flera medlemmar av familjen Gustafsson med bl a predikan och musik.

Ulla-Britt Andersson, diakon

Församlingens

JULMARKNAD

äger rum lördag den 3 december kl. 11 – 14.

Försäljning av hembakat bröd, saft, sylt och godis. Här finns också julblommor, hemstöpta ljus och handarbeten, lotterier och loppis. Inlämning i Missionskyrkan.

*Kontakta Monica Tillberg tel. 41 09 897
eller Ingegerd Malm tel. 32 32 22*

**Uppsala Missionskyrka arrangerar
SCHYSST JULMARKNAD
den 10 december kl. 11 – 17 tillsammans
med Fairtrade Shop Globalen, Bilda och
Röda korsets ungdomsförbund.**

Köp julklappar med respekt för mänskliga rättigheter!

Gott Nytt Läsår!

Den stadigt växande litteraturcirkeln Skönlitteratur & Livsfrågor går oförtrutet vidare och erbjuder ett spännande vårprogram.

16/1 Först ut är 2016 år nobelpristagare Bob Dylan, som i ord och toner presenteras av trubaduren Thomas Cervin, som översatt flera av Dylans sånger och dikter.

30/1 *Om icke vetekornet* av den kenyanske författaren Ngugi wa Thiongo är en vemodig och stark berättelse om motståndskamp och nederlag, kärlek och sorg. Den skildrar Mau Mau-rörelsen, det väpnade motståndet som på 1950-talet växte fram i Kenya mot engelsmännens

rasistiska styre. Inledare: Inger Axelson, Agneta Ekström

13/2 *Mrs Dalloway* av Virginia Woolf utkom 1925 och beskriver en kvinnas upplevelser under en enda dag. Efterkrigstid. Boken har inte många yttre intriger utan handlar om människors inre känslor och tankar, om hur människors öden påverkar varandra. Inledare: Agneta Ekström, Eva-Britta Ståhl

27/2 *Den gröna vägen* av den irländska författaren Anne Enright skildrar gruppträck och maktmekanismer – ett familjedrama i en liten stad på den irländska atlantkusten. Uppskakande och underhållande. Inledare: Agneta Kristenson, Anna-Karin Widman

13/3 *Den skeva platsen* av Caterina Pascual Söderbaum är en familjeroman i flera generationer med förgreningar i 1900-talets mörka historia, från andra världskrigets tyska eutanasi-program till en ung kvinnas uppväxt i Francotidens Katalonien. Inledare: Inger Axelson, Eva-Britta Ståhl

27/3 *Gilead* av Marilynne Robinson. Den äldre prästen skriver, väl medveten om att han snart ska dö, ett långt brev till sin sjuåriga

son. En lågmäld betraktelse över vad det innebär att vara människa. En bok att samtala med, sjunka ner i, brottas med. Inledare: Anita Jonsson, Ingrid Kallin

10/4 *Exil* av Peter Weiss. I år är det 100 år sedan författaren föddes, vilket uppmärksammas genom en nyutgåva av hans två självbiografiska romaner *Diagnos* och *Brännpunkt* i den samlande volymen *Exil*. Inledare: Ola Larsmo

24/4 *Kristin Lavransdotter, del 1 Kransen*, av Sigrid Undset – en av världslitteraturens främsta kvinno-skildringar i nyöversättning av Gun-Britt Sundström. Undsets stora historiska romantrilogi utspelas i Gudbrandsdalen på 1300-talet. Om bondelivet, höga ätter, stora själar, Norges natur och om en medeltida kvinna som väljer den passionerade kärleken framför ett tryggt och ordnat liv. Inledare: Agneta Kristenson, Anna-Karin Widman.

Mer om vårens böcker, tider m.m. kan man läsa i Peppar och Salt samt på Missionskyrkans hemsida.

Anita Jonsson

Vi vill tacka dig

du som arbetar frivilligt med att hålla vår kyrka och vårt kafé öppna, du som underhåller och rustar vårt hus så att det fungerar så väl. Välkommen till höst avslutning onsdagen den 7 december kl. 10.00.

Varmt välkommen!
önskar personalen i Missionskyrkan

Semester/ledigheter

Lasse Vallmoss semester 12 dec – 27 jan.

Karolina Berneheim 22 dec – 6 jan.

Ulla-Britt Andersson 2 jan – 6 jan

Gunnar Axelson Fisk 30 dec – 5 jan.

Vikarierande pastorer Lotta Thordson och Birgitta Thörn finns tillgängliga under ordinarie personals ledighet.

Lasse Vallmoss

Studiecirklar och kulturprogram ordnas tillsammans med Studieförbundet Bilda.

www.bilda.nu/ost

www.bildamusik.nu

Livsvävar – vävar av liv

– Det som är roligt med konst är att den kan utveckla sig åt nästan vilket håll som helst. Det är inte enbart tanken som styr resultatet. Konsten blir till först när tanken når händerna.

att man kan få fram det tredimensionella intrycket genom att väva in garnet olika tjockt och använda garn av olika struktur. Man kan också väva in applikationer av andra material.

Ingegerd berättar att hon alltid har hållit på med textilier. Det ligger i släkten. Efter Genève har hon fortsatt arbetet hemma i Uppsala och under somrarna på Öland. Arbetena har presenterats på utställningar på Öland, i Stockholm och i Uppsala, just nu i Missionskyrkan.

Hemma i huset börjar det bli tomt på väggarna. Konstverken har med tiden flyttat ut men inte alla. Ingegerd har fått sälja en hel del och så kan det bli också vid detta tillfälle.

– Hälften går den här gången till stöd för ett

barnhem i Ghana som drivs av organisationen *A World of Friends*. Så det går bra att höra av sig om man blir intresserad, hälsar Ingegerd.

Utställningen *Livsvävar – vävar av liv* pågår i galleriet, Missionskyrkan, t.o.m. den 4 december.

Göran Almlöf

Det är Ingegerd Malm som förklarar sin syn på skapande. Och så var det när gobelängen *Stortickan* kom till. En dag kom maken Bernt hem från Eneby med en väldig svamp. Kunde inte den inspirera och fås att växa till ett konstverk?

I en träram spände Ingegerd upp varptrådarna och lät sedan kompositionen växa fram runt svampen, som allra sist fästes in och fullbordade konstverket *Stortickan*.

Tre dimensioner

Under några år på 70-talet bodde familjen Malm i Genève. Där kom Ingegerd i kontakt med en polsk textilkonstnärinna, Mme Kotzy, och deltog i hennes kurser i gobelängvävnadens teknik.

– Bilderna vävs på ramar med uppspänd varp, förklarar Ingegerd. Det är en fin teknik att göra motiv i, just det att ytan inte blir slät gör

Kul hade vi ...

I två dagar under höstlovet arrangerade Missionskyrkan fritidsverksamhet för skollediga. Vi var tre - fyra ”jättesnälla och roliga” ledare och ungefär åtta barn. Barnen var mer än

nöjda med lek och idrott, pyssel och bakning. Det var Elsa, Axel och Erik som rörde ihop smeten och gräddade hallongrotorna. Sedan fick alla smaka.

Så här skrev Gustaf om Lovkul: ”Jag tycker att det roligaste med lovkul var att leka med alla och att pyssla. Ledarna har varit snälla och glada. Det har varit kul att vara med dem. Vi har kört mycket hänga gubbe och lekt.”

Ellika Axelson Fisk, ungdomsledare

SMU:s årsmöte

Hålls den 9 februari kl. 18.30 i Missionskyrkan. Ev. ärenden skall vara UR tillhanda senast två veckor innan årsmötet.

Karolina Berneheim

Barn & Drama...

hälsar dej välkommen, du som är mellan 6 och 9 år och vill sjunga, leka med toner och träffa nya kompisar.

Vi träffas onsdagar 17.30 - 18.30. Fika för vuxna finns.

Gunnar, Lina, Donald

Välkomna till M.o.D...

... alla ni som vill sjunga och gillar att uttrycka er sceniskt! Vi är mellan 17 och 25 år och möts torsdagar kl. 19.00 – 21.00.

Gunnar Axelson Fisk

Konfa på Eneby 2017!

Alla ungdomar har rätt att få fundera över livet, hitta en gemenskap och få en inblick i vad kristen tro är. Tveka inte – det gäller livet!

Känner du barn, barnbarn eller grannars barn som är i födda 2002 – 2003? Bjud då in dem till vårt konfirmationsläger på Eneby!

20 – 21 maj	Övernattning
27 juni – 9 juli	Konfirmationsläger på Eneby
1 – 2 sept	Övernattning
3 sept	Konfirmationshögtid

Intresseanmälan före den 3 maj 2017 till
pastorkarolina@uppsalamissionskyrka.se

Karolina Berneheim

MISSIONSKYRKAN

S:t Olofsgatan 40, Uppsala

DECEMBER

- 1 TORSDAG**
12.00 Litterärt till lunch: Bernt Jonsson, poesi.
- 2 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: Att bli gamla och ensamma – är det vår framtid? Karin Udenius är äldreombudsman i Uppsala och tar upp frågor som berör och kanske oroar många äldre.
- 3 LÖRDAG**
11.00 Julmarknad kl. 11.00 – 14.00
- 4 SÖNDAG**
11.00 Internationell gudstjänst. 2:a advent – Guds rike är nära. Diakonia – 50 år! Petter Jakobsson, Diakonia. Lasse Vallmoss. Uppsala Diakoniaaktivister. Beyond Blue, sång. Insamling till Diakonia.
- 5 MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur och livsfrågor: Aris Fioretos nya roman Mary skildrar ett studentuppror i militärdiktaturens Grekland 1973 och framför allt kvinnors utsatthet under politiskt förtryck. Inledare: Agneta Kristenson, Anna-Karin Widman.
- 6 TISDAG**
12.00 Lunchmeditation
- 7 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Sextett 60 och Matilda Källman.
- 8 TORSDAG**
12.00 Litterärt till lunch: Torsten Pettersson, poesi.
17.00 Vernissage: *Bilder från det Globala Syd*. Fotoutställning 8 dec – 6 jan 2017

- 19.00 Föredrag av filmaren Peter Oscarsson och statsvetaren Sten Widmalm.
- 9 FREDAG**
14.00 Mitt på da'n: Adventskaffe med sång av kören Tonbildarna. Musikdirektör Lars Boström, tidigare församlingsmusiker i Vaksala.
- 10 LÖRDAG**
10.00 Schysst julmarknad 10.00 – 17.00
13.00 Öppen spelstuga för folkmusikanter.
- 11 SÖNDAG**
11.00 Nattvardsgudstjänst. 3:e advent – *Bana väg för Herren*. Lotta Thordson. Spelstugan. Margareta Ljungdahl.
- 13 TISDAG**
12.00 Lunchmeditation.
12.00 Luciatåg med Musikklasserna
- 14 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Linnékvintetten
- 15 ONSDAG**
19.00 *En bättre Bibel – som möjlighet och problem*. Mikael Winninge, överställningsdirektör vid Svenska Bibelsällskapet, introducerar en läsning av bibeln utan fundamentalism.
- 17 LÖRDAG**
16.00 Julkonsert: *Den heliga natten*. Kyrkokören, M.o.D, Barnkören. Gunnel Fagius, Gunnar Axelson Fisk, Kerstin Geurtsen, Inge Almén m fl. Ges till förmån för Uppsala missionsförsamlings diakonala arbete och Matpaket för Syrien.
- 18 SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. 4:e advent – *Herrens moder*. Ingemar Rundström, Birgitta Andersson. Kerstin Geurtsen, Bertil Teodorsson, musik. Utgångskollekt till Sjukhuskyrkan.

- 21 ONSDAG**
12.00 Lunchmusik: Julmusik med Trio X
- 24 LÖRDAG**
11.00 Julafton. Julbön kring krubban. Birgitta Thörn. Kjell-Åke Nordqvist och Gunnar Axelson Fisk, musik och sång.
- 26 TISDAG**
11.00 Gudstjänst: Internationellt. Birgitta Thörn, Bernt Jonsson. Kyrkokören. Insamling till Eumeniakyrkans internationella arbete.
- 26 - 31 ÖPPET HUS**
Kl. 18.00 – 21.00
Läs mer på s. 5!
- 28 ONSDAG**
19.00 Julandakt. Lotta Thordson.
- 31 NYÅRSÅFTON**
18.00 Öppet hus avslutas med Nyårsbön. Birgitta Thörn

JANUARI

- 6 FREDAG**
15.00 *Stjärnklart* - julfest för alla åldrar. Sång och spel, gröt & skinka, lekar, dans kring granen. Inge Almén orgel, Bernt Malm, stjärnljus, Lotta Thordson andakt, Alva Vegerfors, sång. Insamling till Eumeniakyrkans internationella arbete.
- 8 SÖNDAG**
11.00 Gudstjänst. 1:a söndagen efter trettondagen – Jesu dop. Birgitta Thörn. Birgitta Thörn avtackas.
- 15 SÖNDAG**
11.00 Nattvardsgudstjänst. 2:a söndagen efter trettondagen – Livets källa. Predikant och musiker ur fam. Gustafsson. Karolina Berneheim.
- 16 MÅNDAG**
19.00 Skönlitteratur & livsfrågor: Bob Dylan. Presentation i ord och toner av Thomas Cervin.
- 17 TISDAG**
12.00 Lunchmeditation

Kalendarium

18	ONSDAG		Inledare: Inger Axelson, Agneta Ekström.		Rathsman. Hans Fagius, orgel.
12.00	Lunchmusik: Erik Lundberg Trio.	31	TISDAG	12.45	Församlingsmöte
19	TORS DAG	15.00	Att förlora en närstående: <i>Praktiskt och juridiskt.</i> Diakon Ulla-Britt Andersson, pastor Karolina Berneheim. <i>Läs mer på s. 5!</i>	6	MÅNDAG
12.00	Litterärt till lunch: Kerstin Dillmar, poesi.			19.00	Teologisoffan
20	FREDAG			7	TISDAG
14.00	Mitt på da'n: Vinterfest. Program med blandning av skämt och allvar. Gröt och skinksmörgås, kaffe och kaka serveras. 50 kr.	FEBRUARI		12.00	Lunchmeditation.
		1	ONSDAG	15.00	Att förlora en närstående: <i>Begravningsgudstjänst och minnesstund.</i> Diakon Ulla-Britt Andersson, pastor Karolina Berneheim. <i>Läs mer på s. 5!</i>
22	SÖNDAG	12.00	Lunchmusik: Missionskyrkans egna musikanter.	8	ONSDAG
11.00	Gudstjänst. 3:e söndagen efter trettondagen – Jesus skapar tro. Bibelns dag. Karolina Berneheim, Ulla-Britt Mattsson. Sven-Olof Andersson, sång. Öppet samtal om nya handboken vid kyrkkaffet	13.30	Rum för tro och tvivel: Vi läser och studerar Johannesevangeliet.	12.00	Lunchmusik: Elever från konservatorielinjen, Uppsala Kulturskola.
		2	TORS DAG	13.30	Rum för tro och tvivel
18.00	Ekumenisk gudstjänst i Helga Trefaldighet. Uppsala kristna råd.	12.00	Litterärt till lunch: Annika Bäckström, poesi	9	TORS DAG
24	TISDAG	19.00	7-talens sekel: <i>1917 års bibelöversättning och dess litterära betydelse.</i> Christer Åsberg, bibelöversättare.	12.00	Litterärt till lunch: Bo Gustavsson, poesi
12.00	Lunchmeditation	3	FREDAG	18.30	SMU:s årsmöte
25	ONSDAG	14.00	Mitt på da'n: <i>När allt gick sönder.</i> Cicero, romersk talare och retoriker, var en flitig författare. Hans skrifter ger information om det sociala och kulturella klimatet i romarriket, och hans tankar och idéer lever i vår tid. Fil dr Eric Cullhed berättar om Ciceros brev 60–43 f. Kr.	19.00	Våld & ickevåld: <i>Ska vi vara rädda för ryssen?</i> Chefredaktörerna Olof Kleberg och Håkan Holmberg.
12.00	Lunchmusik: Siv Berggren Trio.	4	LÖRDAG	10	FREDAG
26	TORS DAG	10.00	Ekumenisk kvinnofrukost Program annonseras senare.	14.00	Mitt på da'n: <i>Pärlor och märkvärdigheter i Uppsala.</i> Författarna Lars-Åke Skagegård och Lillian Fredriksson visar upp det obekanta bakom det välbekanta.
12.00	Litterärt till lunch: Anette Skåhlberg, novell.	ORGELDAG	<i>Läs mer på s. 12!</i>		
19.00	Våld & ickevåld: <i>Från rättfärdigt krig till rättfärdig fred.</i> Bernt Jonsson, publicist.	11.00	Orgelkonsert med Hans Fagius.	12	SÖNDAG
27	FREDAG	13.30	Samtal: <i>Musiken, musikern och den musikaliska hjärnan.</i> Jan och Hans Fagius m. fl.	11.00	Nattvardsgudstjänst. Septuagesima. Nåd och tjänst. Ny i stan-träff. R.Erik Svalfors, Karolina Berneheim, M.o.D och Barnkören. Gunnar Axelsson Fisk.
14.00	Mitt på da'n: Årsmöte. Efter förhandlingarna ger Gerhard Egerhag några färska intryck från en resa till Tanzania.	15.30	Vi sjunger psalmer ackompanjerade av stadens organister.	13	MÅNDAG
29	SÖNDAG	18.00	Orgelkonsert med diplomorganist Ligita Sneibe	19.00	Skönlitteratur & livsfrågor: <i>Mrs Dalloway</i> av Virginia Woolf. Inledare: Agneta Ekström, Eva-Britta Ståhl.
11.00	Gudstjänst. 4:e söndagen efter trettondagen – Jesus är vårt hopp. Lotta Thordson, Anna-Tora Martin. En flyktings verklighet. Lotta Thordson avtackas. Installation av ny häktesdiakon. Sångkören, Margareta Ljungdahl.	5	SÖNDAG	14	TISDAG
30	MÅNDAG	11.00	Gudstjänst. Kyndelmässodagen. Oppenbarelsens ljus. Lasse Vallmoss, Inger	12.00	Lunchmeditation.
19.00	Skönlitteratur & livsfrågor: <i>Om icke vetekornet</i> av den kenyanske författaren Ngugi wa Thiongo.			15.00	Att förlora en närstående: <i>Sorg och att sörja.</i> Diakon Ulla-Britt Andersson, pastor Karolina Berneheim. <i>Läs mer på s. 5!</i>

15	ONSDAG	Inledare: Agneta Kristenson, Anna-Karin Widman
12.00	Lunchmusik.	
	Daylight med AKO	
13.30	Rum för tro och tvivel	MARS
16	TORS DAG	1
12.00	Litterärt till lunch: Jasim Mohamed, poesi.	ONSDAG
		12.00 Lunchmusik:
		Skön jazz med U6
17	FREDAG	13.30 Rum för tro och tvivel
14.00	Mitt på da'n: Grundämnenas uppkomst. Professor Bengt Gustafsson berättar om den fantastiska utvecklingen av universum.	2
		TORS DAG
		12.00 Litterärt till lunch: Liza Sjöqvist m fl, poesi och musik.
		19.00 7-talens sekel: 1917 – <i>Utan kristen sionism ingen Balfourdeklaration.</i> Bernt Jonsson, publicist.
19	SÖNDAG	3
11.00	Gudstjänst. Sexagesima. Det levande ordet. Karolina Berneheim, Ulla-Britt Andersson. Kören Yesterdays.	FREDAG
		14.00 Mitt på da'n: <i>Moder Elisabeth, Sveriges andra helgon.</i> Syster Beata från Birgittasystrarna i Djurs-holm berättar.
20	MÅNDAG	
19.00	Teologisoffan	17.00 Världsböndagen i S:t Lars katolska kyrka: <i>Har jag varit orättvis mot er?</i> Program från Filippinerna.
21	TIS DAG	
12.00	Lunchmeditation.	4
22	ONSDAG	LÖRDAG
12.00	Lunchmusik: Lukas Lindberg med vänner	18.00 Konsert för ny flygel. Medverkande av musikanter från när och fjärran. Johan Teodorsson, piano Vårdar: Kerstin Geurtsen och Gunnar Axelsson Fisk.
13.30	Rum för tro och tvivel	5
23	TORS DAG	SÖNDAG
12.00	Litterärt till lunch: Anisur Rahman & Lars Burstedt, novell.	11.00 Gudstjänst. 1:a söndagen i fastan. <i>Prövningens stund.</i> Karolina Berneheim, Göran Almlöf. Kerstin Geurtsen och vänner, sång.
19.00	Våld & ickevåld: <i>Konsten att bli goda grannar.</i> Helena Höij, f d riksdagsledamot, Lars Ingelstam, professor em.	6
		MÅNDAG
		19.00 Teologisoffan
24	FREDAG	7
14.00	Mitt på da'n: <i>Mellan himmel och hav – en resa på Sydamerikas tak.</i> Bilder och berättelser med Helén och Göran Almlöf.	TIS DAG
		12.00 Lunchmeditation
26	SÖNDAG	8
11.00	Gudstjänst. Fastlagssöndagen. Kärlekens väg. Lasse Vallmoss, Birgitta Thörn. En flyktings verklighet. Kyrkokören. Utgångskollekt till Sjukhuskyrkan. Efter kyrkkaffet information om församlingsutvecklingsprocessen.	ONSDAG
		12.00 Lunchmusik.
		Max Brynolf, piano.
		13.30 Rum för tro och tvivel.
27	MÅNDAG	9
19.00	Skönlitteratur & livsfrågor: <i>Den gröna vägen</i> av Anne Enright.	TORS DAG
		12.00 Litterärt till lunch: Ann Ståhlberg
		19.00 Våld & ickevåld: <i>När ickevåldet kidnappas.</i> Om riskerna med ickevåldsuppror. Isak Svensson, professor i freds-forskning.

FLOTTSUND

Granebergsvägen 6, Uppsala

DECEMBER

4	SÖNDAG
10.00	Gudstjänst. Ulla-Britt Mattsson
18	SÖNDAG
18.00	Julmusik med kören Yesterdays.
25	SÖNDAG
07.00	Julotta Lars-Gunnar Skogar

JANUARI

15	SÖNDAG
18.00	Musik i Vinterkväll: <i>Tänd ett ljus.</i> Ing-Marie Wieselgren
22	SÖNDAG
10.00	Gudstjänst.

FEBRUARI

5	SÖNDAG
10.00	Gudstjänst.

MARS

5	SÖNDAG
10.00	Gudstjänst.

Missionskyrkan, expedition 10 00 35
Sommarhemmet Eneby 39 91 41
Församlingens bankgiro 802-2253
Swishnummer 1230792895
SMU plusgiro 11 93 03-6

Församlingens och SMU:s
informationssida på Internet:
www.upsalamissionskyrka.se

**Församlingens pastorer och
diakoner har tystnadsplikt och står
till förfogande för samtal**

Pastor och församlingsföreståndare
LASSE VALLMOSS
Tel. 10 00 66 (även till mobilen);
070-38 94 407
lasse.vallmoss
@upsalamissionskyrka.se

Diakon
ULLA-BRITT ANDERSSON
Tel. 10 00 36; 070-83 39 773
diakon@upsalamissionskyrka.se

Pastor
KAROLINA BERNEHEIM
Tel. 10 00 81; 070-28 40 204
pastorkarolina
@upsalamissionskyrka.se

Pastor
LÖTTA THORDSON
Tel. 070-97 57 519
lotta.thordson
@upsalamissionskyrka.se

Ömsorgspastor
BIRGITTA THÖRN
Tel. 070-41 46 050
birgitta.thorn
@upsalamissionskyrka.se

Pastor/föreståndare
Waldenströmska Studenthemmet
R.ERIK SVALFORS
Tel. 0727-36 06 71
r.erik.svalfors
@upsalamissionskyrka.se

**Församlingspedagog med
inriktning ungdom och kultur**
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 10 00 38; 070-87 66 233
gunnar.axelson.fisk
@upsalamissionskyrka.se

Kyrkokörens ledare
GÜNNEL FAGIUS
Tel: 070-21 41 370
gunnel.fagius
@upsalamissionskyrka.se

Ungdomsledare
ELLIKA AXELSON FISK
Tel. 076-58 23 864
ellika@upsalamissionskyrka.se

Intendent
ANN-LOUISE NORQVIST
Tel. 10 00 06
ann-louise.norqvist
@upsalamissionskyrka.se

**Konferentstekniker och
vaktmästare**
DONALD WIESELGREN
Tel. 10 00 82
vaktmastare
@upsalamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter
KANYA HJORT
GUNNEL ROVA Tel. 10 00 83
bokning@upsalamissionskyrka.se
BIRGITTA ÖBERG

Församlingens ordförande
KJELL-ÅKE NORDQUIST
Tel. 32 12 03

Övriga styrelseledamöter
Ewert Bengtsson, tel. 59 09 80
Lillemor Bränn, tel. 32 33 15
Helena Elmqvist, tel. 30 37 89
Boel Källsmyr, tel. 24 04 68
Mikael Lindgren, tel. 072-50 04 491
Lars Rask, tel. 46 17 69
Per Johan Råsmark, tel. 12 65 81

SMU:s ordförande
Karolina Berneheim
Tel. 10 00 81; 070-28 40 204
pastorkarolina
@upsalamissionskyrka.se

Sjukhuspastor
INGEMÅR RUNDSTRÖM
Tel. 018-611 34 90
ingemar.rundstrom@externa.lul.se

Studentpastor
ANETTE BRANDT
Exp: Universitetskyrkan
Övre Slottsgatan 7, Uppsala
Tel. 018-43 03 709
anette.brandt@studentprast.uu.se

NybyVision 56 07 30
Sturegatan 9, 753 14 Uppsala
www.nybyvision.se

**Uppsala kristna råd
/Diakoniceentrum** 15 07 70
Samaritergränd 2, 753 19 Uppsala
www.ukr.nu

Café Genomfarten 13 08 60
Drottninggatan 13, 753 10 Uppsala
www.ukr.nu

Bildmaterial: Lotta Thordson, s. 3;
Bernt Malm, s. 14; Göran Almlöf,
övriga bilder.

Månadsbladet nr 1/2017 utkommer
den 28 februari 2017. Manusstopp för
kalendarium den 10 februari; för text
och bilder den 17 februari.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år
2017, inbetalas till bankgiro 802-
2253. Skriv "Månadsbladet" på
inbetalningskortet.

Redaktionen tar emot anmälan om
nya prenumeranter på e-postadress
redaktionen@upsalamissionskyrka.se

Redaktionen: Göran Almlöf (ansvarig
utgivare), Vivi-Anne och Bertil
Jakobsson, Gabriella Hammarin,
Ored Oredsson, Birgitta Åhman.
Redaktionen förbehåller sig rätten att
redigera och välja bland insänt
material samt att lägga ut detta
material på hemsidan
www.upsalamissionskyrka.se

*Begränsad eftersändning
vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)*

Möte

Det är i mitten av april i Bologna i norra Italien. Vi promenerar upp på en kulle utanför staden till ett grönområde med träd, får och små ängar. Det är som en italiensk idyll.

Inne i en liten stenkyrka svalkar vi oss efter promenaden i den behagliga värmen. Kyrkan är gammal men ändå levande. Utanför kyrkan ropar en skäggig man åt oss. Han är expert på bin och har blivit ditingd för att hålla koll på bina som just nu svärmar.

Han tycker att vi bara måste se detta mirakel när bina söker sitt nya bo. Han säger att dessa bin odlas olagligt, eftersom de inte är vaccinerade.

Han förklarar också att bin som svärmar har vissa likheter med neuroner i den mänskliga hjärnan. Förmågan hos ett ensamt bi att hitta en ny boplats är mycket begränsad, men tillsammans i bisamhället får bina en förmåga som är större än de själva förstår.

Jag mötte naturen, människan och kyrkan och jag kände att det var gott.

Mattias Tegmyr

**UPPSALA
MISSIONSFÖRSAMLING**

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala Tel: 018-10 00 35, Bg 802-2253